

2023. március 7., kedd – Mt 23,1-12

„...ti pedig mindnyájan testvérek vagytok”

Testvéreim, ugye ti is szívesen olvassátok a farizeusokról szóló történeteket? Olyan jólesik elítélni őket! Olyan jólesik újra és újra megállapítani, hogy mi nem vagyunk olyanok, mint ők. Hiszen ők csak tanítják, de tettekre nem váltják. Ezzel szemben én... Engem sokkal inkább a tettek jellemeznek. Én nem prédikálok, nem is próbálok az isteni igazságokról különösebben meggyőzni senkit. Nézzék az életemet, és higgyenek! Hiszen én kora ifjúságomtól fogva megtartom a parancsokat, Jézus tanítását követem egész életemben. Nem lopok, nem gyilkolok, példás keresztény életet élek.

Ugye, hajlamosak vagyunk a fenti gondolatokra? Ugye hajlamosak vagyunk a fenti gondolatokkal becsapni magunkat? Ugye hajlamosak vagyunk időnként többre tartani magunkat másoknál? Ugye szeretjük, ha elismeréssel beszélnek rólunk, ha dicsérnek minket. Ha fölnéznek ránk? Ha szebbnek, jobbnak, ügyesebbnek tartanak másoknál?

Azt hiszem, Jézus ma arra akar figyelmeztetni minket ezzel az evangéliumi szakasszal, hogy nézzünk magunkba, és igyekezzünk felfedezni magunkban a farizeusi tulajdonságokat. Ha sikerült felfedezni, próbáljuk lépcsőről lépcsőre levetkőzni azokat. Ne másokra figyeljünk, hanem csak Mesterünkre, Tanítónkra, Atyánkra! Ne akarjunk senkinél különbnek látszani, hiszen mindnyájan testvérek vagyunk. Jó lenne, ha elismerést nem emberektől, hanem csak Jézustól várnánk. Milyen jó lenne, ha minden este úgy tudnánk lefeküdni, hogy elmondhatnánk: „Azt hiszem, ma Jézus meg lenne elégedve velem!”

Érdekes egybeesés, hogy ma, amikor ezeket a sorokat írom, Advent harmadik hetében, a mai evangélium is a tettek fontosságáról beszél. Jézus mondja a Jn 5,36-ban: „Maguk a tettek, amelyeket végbeviszek, tanúskodnak mellettem, hogy az Atya küldött engem.” Milyen jó lenne, ha a mi tetteink is ilyenek lennének. Ha nyugodtan hivatkozhatnánk a tetteinkre: „Nézzétek a tetteinket, és higgyetek!”

Gyulai Zsolt, Budapest